

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΟΙ ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΝΤΕ ΣΤΑΪΝ

Ο Γκαίτε εις νεαρὰν ηλικίαν

Ο Γκαίτε στη Βεϊμάρη. Η συγκλητικός του άρχικου φύλου. «Έρχεται ό γόνις!»... Ποιά ήταν ή κ. ντέ Στάϊν. Μιά άπεγοιτευμένη σύζυγος. Ο κ. ντέ Στάϊν και τα... ζωντανά του. Ντέ Στάϊν και Γκαίτε. Το «άδελφικό» κίσημα. Η δυσκολία μιας έρωτικής έξερολογήσεως. Τα έρωτικά γράμματα του Γκαίτε. Ένας σκανδαλώδης ταχυδρόμος. Στα βουνά. Το θλιβερό τέλος της κ. ντέ Στάϊν, κτλ. κτλ.

Στά 1775, ό Γκαίτε, ό μεγάλος αυτός Γερμανός ποιητής, άποφάσισε να φύγη χρονιά άπ' τή Φραγκφούρτη, όπου έμενε ως τότε μαζί με τήν οικογένειά του, για να γλυτώσει πρώτον άπ' τήν πατέρα του, τόν άταρχικό και τυραννικό πατέρα του, και δεύτερον άπό τήν άρραβωνιαστική του, τή Λίζη Σχόνταιν, τήν όποία δεν άγαπούσε καθόλου. Κάποιας ε-

Η διαγωγή της ήταν άφραδιάστη. Ήταν λεπτή και φιλάσθενη. Ήγαννε συχνά ένα έξοχα της χήματα ή στις λουτροπόλεις. Όταν πρωτογνώρισε τόν Γκαίτε, τού έλε άμέσως με τήν άδύνατη ειλκρόνια του τή χαρακτήριζε: —Θά γίνει για σέ, κύριε Γκαίτε, μία μεγαλύτερη άδερφή ή μητέρα. —Έσείς μητέρα μου! φώναξε ό Γκαίτε... Ηρόπει τότε για σές έξηγήσεως γιατί παράξενο πού συνέβαινε στον Γκαίτε ως τήν έποχή αυτή. Όσοι γυναίκες είχε άγατήσει δηλαδή μέχρι τής γυναικίας του με τήν κ. Στάϊν, δεν μπόρεσε να τις κάνει να αισθανθών γ' αυτόν τίποτα περισσότερο άπό ένα άδερφικό αίσθημα. Μά ό φίλος του και έρωτασθής Γκαίτε είχε βαρθεί πια με αίνουσιες και γλυκές άδελφικές συμπάθειες. Άφροσε άγάτη τρελή και παρφορη... Γι' αυτό λοιπόν άκουσε με θλίψη κατάπληξη και τήν κ. Στάϊν να τού λέη πως αισθανόταν γ' αυτόν... μητρική σταση. Γιατί τήν είχε άνοχησει τήν κορία ντέ Στάϊν ό Γκαίτε άπ' τήν πρώτη στιγμή που τήν είδε. Ηρωστάθη βέβαια να μάθει, με τί γνώ από αίσθημα του για να τό κατανοήση. Μά δεν τό κατάφερε. Ένα φρόδι, τή στιγμή που ήταν έτοιμος να πείη στα πόδια της και τήν παρακαλέση να φέρουνε μαζί φοβήθηκε τήν τελευταία στιγμή και τώδώς στα πόδια, λημονώντας να πάρη μαζί του τό κούτιό και τό μπιστόνι του!... —Υπάρει από λίγον καιρό, ξεκινήσει κοντά της, ήραος και μετανωσιόντες. Άρχισαν τότε να πηραίνε μαζί τήν ήραση, άδελφική πράγματι. Έκείνη του έπαιρνε καλά φρονιά και κείνος τής άκίνηε λουλούδια. Μολύ διαβάζανε τήν «Η Θεία κ. η» τού Σαίξπηρ και τής «Επεί ο χέ ε τ η ε φ ό σ τ ο» τού Μίλτον.

γενής φίλος του, ανέλαβε να τόν πάρη στη Βεϊμάρη, όπου θαόρισε ήραση και καλή περιποίηση άπό τους φίλοι τους κατοίκους της. Η Βεϊμάρη έδειχνε τήν έποχή είχε μονάχα 20-25.000 κατοίκους. Μά ήτανε ζωντανή στον κόσμο για τήν κοσμική και καλλιτεχνική της κήρη.

Φαντάστε λοιπόν με τί δανάτο χηροσάδι πληρωσάρησαν ή κήρες γ' ή δεσποινίδες της Βεϊμάρης πός ή πόλη τους θα φιλοξενούσε σε λίγο τό Γκαίτε. τόν Γκαίτε πού είχε γίνει ήδη διάσημος άπ' τόν Β έ ρ ο θ ε ο. Τόν φαντάζονταν σάν γόνιμα, σάν ήμθεο, σάν γνώστη τής γυναικίας κήρης! Και δεν βγήκανε γελασμένες στις προσόψεις τους. Ο Γκαίτε ήτανε ήρωος, καίρια παρμένης, όμοιος, έπιβλητικό, έξετρας, χαριτωμένος. Είχε όλα τα προσόντα πού απαιτούνται για να ξετρούλαδι μία γυναίκα. Και πραγματικός, άπό τήν πρώτη στιγμή πού πάτησε τό πόδι του στη Βεϊμάρη, ό Γκαίτε, ήλιος ό γυναικίας κόσμος της πόλεως αυτής ήτανε καρικατωτικά ξετρούλαμένος μαζί του.

Σιλουέττα του Γκαίτε κοντά στην προομή της κ. ντέ Στάϊν.

Ο Γκαίτε ήτανε μέχρι πρωτοφωμένης ήραίας όμοιος—όμοιος έρωτασθής. Το παρθένο όμοιος στην προκείμενη περίπτωση, ήταν όπι, στη Βεϊμάρη, αντί να έρωτασθί με καμιά απ' τις τόσες νεαρές και όμοιες δεσποινίδες πού τόν πολικροζούσανε, έπιασε σχέσεις με μία γυναίκα Έγγαμο και μητέρα έφτά παιδιών! Με τή γλυκειά και ήρωη κορία ντέ Στάϊν.

Λίγον καιρό πριν πιά ή Γκαίτε στη Βεϊμάρη, κάποιος οικογενειακός φίλος της κορίας ντέ Στάϊν, θεόκρινε καθήκον του να τής δώσει αρκετές πληροφορίες για τό πούν του έπανόθεν άπ' τού άνθρώπου.

—Υστερ' από λίγον καιρό, τής είπε, μάς έρχεται ό Γκαίτε. Τό νού σας να μην πάθετε τίποτα! Ο άνθρώπος αυτός δεν έχει μονάχα μία κήρη, όποιος όλοι οι άνθρώποι, ή μάλλον οι περισσότεροί άπ' τούς κοινούς ανθρώπους. Έχει τωλάχιστο έκατό κήρες.

Έκείνη όμως κοινώς αδιάφορα τό κεφάλι της. Τώρα, στην ήλικία της, με τής οικογενειακές άποπροβόσεις της: «Α, μά! δεν άντέχεσε κανένα άπολύτως κίνδυνο!»

Η κορία ντέ Στάϊν ήτανε τήν έποχή έκαίτη τριάντα έπτά έτών, πούλ μεγαλύτερη δηλαδή άπ' τόν Γκαίτε. Ψωφική δεν ήτανε. Μά έξεσασθε ιδιαιτερο γοητική με τή γλυκειά κήρη της, με τήν κλισιακή μύτη της, με τήν ειλκρόνη έκαρμη του ματιών της, με τήν άπαράμιλλη ενγένεια πού άναδιόντανε άπό πάνω της.

Δέν είχε, ή καμμένη, κανένα άπολύτως λόγο να είναι ενκαμιστημένη άπό τό σκόζο της. Ο άντρας της, μέγας στανλόρχης τού μεγάλου δουκό, φημιζότανε μάλλον ως έπιτήδειος έμπορος παρ' ός έλαστικός σύζυγος. Άγόραζε άλογα άπό τά πανηγύρια, τά όποια άγορότερα μεταπωλούσε με κέρδος, και τό μοναδικό όνειρο τής ζωής του ήτανε πού να παρνήν τά βόδια του και τά γουρουνία του. Έπαιρνε κάθε μέρα σχεδόν στην αήλη τού μεγάλου δουκό, Η γυναίκα του σπανίως τόν έβλεπε απ' απί. Φαίνεται όμως πός δεν αισθανότανε καθόλου τήν έλλειψη του...

Ο Γκαίτε λοιπόν είχε φτάσει στη Βεϊμάρη σε πούλ κατάλληλη στιγμή—μά και πούλ άργά!.. Η κορία ντέ Στάϊν ήτανε τότε μητέρα έφτά παιδιών, άπό τά όποια τής είχανε πεθάνει τά τέσσερα.

Με τί γνώ από αίσθημα του για να τό κατανοήση. Μά δεν τό κατάφερε. Ένα φρόδι, τή στιγμή που ήταν έτοιμος να πείη στα πόδια της και τήν παρακαλέση να φέρουνε μαζί φοβήθηκε τήν τελευταία στιγμή και τώδώς στα πόδια, λημονώντας να πάρη μαζί του τό κούτιό και τό μπιστόνι του!... —Υπάρει από λίγον καιρό, ξεκινήσει κοντά της, ήραος και μετανωσιόντες. Άρχισαν τότε να πηραίνε μαζί τήν ήραση, άδελφική πράγματι. Έκείνη του έπαιρνε καλά φρονιά και κείνος τής άκίνηε λουλούδια. Μολύ διαβάζανε τήν «Η Θεία κ. η» τού Σαίξπηρ και τής «Επεί ο χέ ε τ η ε φ ό σ τ ο» τού Μίλτον.

Έξη χρόνια πέρασαν από τότε. Ο Γκαίτε δεν είχε πάρει γ' άγάτη τήν κορία ντέ Στάϊν.

Η αλήθεια είναι πως στο μεταξύ είχε γνωρίσει πολλές άλλες και διάφορες γυναίκες, όποις τής όμοια ήλίκια Κορδία Κρόστετ. Μά ή κορία ντέ Στάϊν ήτανε γ' αυτόν ή έξερωσιστή, ή μυσία, ή άδελφή, ό παρφορος άφραος, ό ήλιος, τό φεγγάρι άτος έλεγε ό ίδιος ό ποιητής.

Σ' αυτήν όφελιστά ό «φ ά ο υ σ τ ο» και ό «ε Ε γ υ ο υ ν τ ε».

Αυτή ένέπνευσε, στον Γκαίτε γ' αθάνατο έρωτασθό τρανώδια του... Μά ό άστατος ποιητής άρχισε να φημιζέται τήν αήλιοκορμία και τους ενκαμιστούς ρομαντικούς περιλάτους με τή κορία του. Καί με τόν καιρό τά γουαμάττα του άρχισαν να γίνονται άποάοτερα και ούτε ήγαννε απίτι της να τή δη.

Μαζα και θλιβερά στάθριαν τά γουαμάττα της άνηρης κορίας ντέ Στάϊν πού άναγε τή σήδια τής μεγαλοφρονίας σ' ένα άπ' τούς μεγαλύτερους ποιητές τού κόσμου. Πέθανε—γρονά, άσκημη, λημονημένη άπό γνωστούς και φίλους—χορίς να έχη τήν εντύγια να δη για τελευταία φράσ έκείνον πού τόσο τόν είχε άγαπήσει...

Τού έγραφε—μά κείνος δεν πήγε να τή δη.

